

DECIZIE

15 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței
Judecători

Valeriu Doagă
Ala Cobăneanu, Mariana Pitic,
Valentina Clevadî, Iuliana Oprea

examinînd recursurile declarate de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Mihailov Nicolai împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat în urma acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală,

împotriva deciziilor Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2015 și 15 martie 2016,

A C O N S T A T A T :

La 23.07.2014, reclamantul Mihailov Nicolai a depus cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției al RM și Procuratura mun. Bender cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 07.07.2010, în privința lui a fost intentată cauza penală nr. 2010050039 în baza art. 311 Cod penal. La 10.09.2010, în privința lui a fost emisă ordonanță de punere sub învinuire. La 05.07.2011, prin sentința Judecătoriei Bender a fost recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 311 Cod penal, iar procesul penal a fost încetat, în legătură cu liberarea de răspundere penală, în legătură cu schimbarea situației. Prin decizia Curții de Apel Bender din 01.03.2012, sentința Judecătoriei Bender din 05.07.2011 a fost casată, iar el a fost achitat în baza art. 390 CPP din motiv că fapta inculpatului nu a întrunit elementele infracțiunii. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 04.07.2012, a fost respins recursul procuraturii și menținută decizia Curții de Apel Bender din 01.03.2012.

Consideră că, prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală și procuraturii în perioada 07.07.2010 - 04.07.2012, a fost limitat în drepturile sale, prin ce i-a fost cauzat prejudiciu material, moral și prejudiciu reputației profesionale.

A indicat că, prejudiciul material constă în cheltuielile de transport suportate de către el pe parcursul a 2 ani, prezentîndu-se la organul de urmărire penală, Procuratura Bender, Căușeni, instanța de judecată Bender, Curtea de Apel Bender, Curtea Supremă de Justiție, precum și cheltuieli poștale.

Referitor la prejudiciul moral, reclamantul a invocat că i s-au adus atingere

reputației profesionale, dat fiind că este fostul lucrător al Procuraturii Bender. Cauza penală împotriva lui a fost intentată de către lucrătorii Procuraturii Bender în scop meschin, prin ce i-a fost pricinuit personal cât și familiei sale, suferințe fizice și psihice pe parcursul a 2 ani.

Solicită încasarea de la bugetul de stat în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 7 000 lei și a prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 iunie 2015, s-a admis parțial acțiunea înaintată de Mihailov Nicolai către Ministerul Justiției, Procuratura mun. Bender cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. S-a dispus încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM în beneficiul lui Mihailov Nicolai suma de 10 000 (zece mii) lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest acțiunea a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a aplicat prevederile art. 1405 alin. (1), 1423 Cod civil, art. 2, 3 alin. (1) lit. a) și b), 7 lit. g) și 11 alin. (1)-(3) al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25.02.1998, concluzionând că reclamantul, fiind tras ilegal la răspundere penală, are dreptul la despăgubiri morale.

Invocînd ilegalitatea hotărîrii primei instanțe, la 06.07.2015, Ministerul Justiției al RM a depus cerere de ape, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii înaintate ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de apel Chișinău din 21 octombrie 2015, s-a respins apelul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 iunie 2015.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului iar argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

În același timp, la 31.07.2015 și Mihailov Nicolai a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 iunie 2015 în partea respingerii acțiunii și emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016, cererea de apel declarată de către Mihailov Nicolai a fost admisă, hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 iunie 2015 a fost modificată prin majorarea cuantumului prejudiciului moral dispus spre încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova de la 10 000 lei (zece mii de lei) la 50 000 lei (cincizeci de mii de lei). În rest hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 iunie 2015 a fost menținută.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că suma prejudiciului moral acordată de prima instanță, nu este una echitabilă, or prejudiciul moral în accepțiunea Curții Europene a Drepturilor Omului are un scop reparatoriu și preventiv.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 30.12.2015, Ministerul Justiției al RM a depus cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea acestuia,

casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2015 și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiate.

Ulterior, la 17.05.2016, Ministerul Justiției al RM a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de apel Chișinău din 15 martie 2016, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiate.

În motivarea recursurilor, recurentul a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu încălcarea normelor de drept procedural. Totodată, mai invocă recurentul că, instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

Din actele pricinii rezultă cu certitudine că prima decizie contestată a instanței de apel a fost pronunțată la 21 octombrie 2015, iar cererea de recurs a fost declarată la 30 decembrie 2015. Având în vedere că din materialele cauzei nu se certifică cu certitudine când recurentul a făcut cunoștință cu decizia motivată a instanței de apel, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 CPC, consideră recursul depus în termen.

Cu referire la cererea de recurs declarată de către Ministerul Justiției împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016, instanța de recurs constată că nici în cazul dat la materialele cauzei nu sunt anexate materiale confirmative ce ar certifica data aducerii la cunoștință a deciziei instanței de apel, fapt din care considerente Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 CPC, consideră recursul depus la 17 mai 2016 în termen.

Potrivit art. 440 alin. (2) CPC, recursurile înaintate de Ministerul Justiției al RM au fost considerate admisibile și transmise spre examinare într-un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile declarate de Ministerul Justiției al RM neîntemeiate și care urmează a fi respinse.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel.

Din materialele cauzei rezultă cu certitudine că prin ordonanța organului de urmărire penală mun. Bender din 07 iulie 2010, a fost pornită urmărirea penală în privința lui Mihailov Nicolai conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 311 alin. (2) lit. a) Cod penal, iar prin ordonanța Procuraturii mun. Bender din 10 septembrie 2010, Mihailov Nicolai a fost pus sub învinuire în baza art. 311 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Prin sentința Judecătoriei Bender din 05 iulie 2011, inculpatul Mihailov Nicolae a fost eliberat de răspundere penală în baza art. 311 alin. (2) lit. a) Cod penal în legătură cu schimbarea situației și cu încetarea procesului în privința acestuia. Acțiunile civile înaintate de procuror în interesele părții vătămate Costin

Serghei, Cimbir Ștefan și Ștefaniuc Veronica au fost admise parțial cu încasarea de la Mihailov Nicolae în folosul acestora a prejudiciului moral în sumă a câte 500 lei pentru fiecare.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 01 martie 2012, au fost respinse apelurile declarate de procurorul în Procuratura Căușeni și a părților vătămate Costin Serghei, Cimbir Ștefan și Ștefaniuc Veronica, ca nefondate. A fost admis apelul declarat de Mihailov Nicolai, casată total sentința Judecătorei Bender din 05.07.2011 și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Mihailov Nicolai a fost achitat în baza art. 311 alin. (2) lit. a) Cod penal pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii (f.d. 9-11).

La data de 04 iulie 2012, prin decizia Curții Supreme de Justiție s-a decis inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Bender, C.Scutelnic și părțile vătămate Ș.Cimbir, S.Costin, V.Ștefaniuc împotriva deciziei Curții de Apel din 01 martie 2012 în privința lui Mihailov Nicolai, ca fiind vădit neîntemeiate (f.d. 12-15).

Prin urmare, Mihailov Nicolai a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM, prin care a solicitat repararea prejudiciului material și moral cauzat în urma acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală.

Fiind investită cu examinarea pricinii în fond, prima instanță a admis parțial acțiunea înaintată și a dispus spre încasare din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM în beneficiul lui Mihailov Nicolai suma de 10 000 (zece mii) lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest acțiunea a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de apel Chișinău din 21 octombrie 2015, s-a respins apelul declarat de către Ministerul Justiției al RM și s-a menținut hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 29 iunie 2015.

Ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016, cererea de apel declarată de către Mihailov Nicolai a fost admisă, iar hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 29 iunie 2015 a fost modificată prin majorarea cuantumului prejudiciului moral cauzat de la 10 000 lei (zece mii) la 50 000 lei (cincizeci mii). În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Studiind situația de fapt din prezenta speță, în raport cu probele anexate la dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră oportun de a menționa prevederile art. 2 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25.02.1998, acțiuni ilicite - acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infracțiuni).

Potrivit art. 3 alin. (1) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale

instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25.02.1998, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma : a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată; e) efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; fie ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare.

Iar în conformitate cu art. 6 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25.02.1998, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: a) devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare; b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeuri de reabilitare; c) adoptării de către instanța judecătorească a hotărârii cu privire la anularea arestului contravențional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; d) adoptării, de către judecătorul de instrucție, în condițiile art.313 alin.(5) din Codul de procedură penală, în privința persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulității actelor sau acțiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigații.

Conform art. 1405 alin. (1) Codul civil, prejudiciul cauzat persoanei fizice prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea, prin aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității se repară de către stat integral, indiferent de vinovata persoanelor cu funcție de răspundere ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau instanței de judecată.

Instanța determină mărimea compensației și prin prisma criteriilor specificate la art. 219 alin.(4) din Codul de procedură penală în toate cazurile, instanța de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile și echitabile a prejudiciului moral.

Prin prisma celor menționate, instanța de recurs constată netemeinicia pretențiilor formulate de către Ministerul Justiției în cererile de recurs și conchide că acestea contravin circumstanțelor de fapt stabilite, or, la cazul din speță, instanța de apel a dat o apreciere corectă probelor administrate.

Astfel, Colegiul analizând materialele cauzei prin prisma normelor de drept menționate, conchide că instanța de apel a ajuns la o concluzie justă și întemeiată privind modificarea cuantumului prejudiciului moral cauzat ca urmare a acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală de la 10 000 lei la 50 000 lei, or, din actele pricinii cu certitudine rezultă că, reclamantul Mihailov Nicolai a fost ilegal atras la răspundere penală, respectiv, are dreptul de a pretinde despăgubiri conform Legii

privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Or, în conformitate cu art. 11 alin. (1) și (3) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de lege. Mărimea concretă a compensației se determină luându-se în considerare: a) gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă; b) caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală și la examinarea cauzei penale în instanța de judecată; c) rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei; d) durata urmăririi penale, precum și durata examinării cauzei penale în instanța de judecată; e) natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei; f) suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice; g) măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate; h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenție.

Iar potrivit art. 1423 Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele, în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Colegiul reține că la aprecierea cuantumului prejudiciului moral stă la bază criteriul echității, care menționează că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire.

Prin prisma Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

La cazul din speță, se reține că prin decizia Curții de Apel Bender din 01 martie 2012, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 04 iulie 2012, Mihailov Nicolai a fost achitat, acțiunea înaintată de către acesta este temeinică în sensul art. 6 lit. a) al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Prin urmare având în vedere cele menționate, instanța de recurs reține ca fiind neîntemeiate argumentele recurentului Ministerul Justiției în cererile de recurs înaintate cu privire la respingerea acțiunii înaintate de către Mihailov Nicolai, or, instanța de apel prin deciziile emise corect a admis cererea de chemare în judecată depusă de Mihailov Nicolai către Ministerul Justiției, Procuratura mun. Bender cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, în partea ce ține de modificarea cuantumului prejudiciului moral stabilit prin

majorarea acestuia de la 10 000 lei la 50 000 lei.

Totodată instanța de recurs conchide că suma de 100 000 (o sută mii) lei, solicitată de reclamant cu titlu de prejudiciu moral, este excesivă corespunzător prejudiciului cauzat și disproporționat principiilor compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, or, stabilirea cuantumului de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral este suficientă și rezonabilă.

Prin urmare, avînd în vedere cele menționate raportate la circumstanțele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel prin soluțiile emise corect a ajuns la concluzia netemeiniciei pretențiilor formulate de către Ministerul Justiției, ori, cele relatate în ansamblu atestă faptul că, recurentul nu a prezentat probe pertinente ce ar argumenta soluția admiterii recursurilor, casarea deciziilor instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii înaintate.

Mai mult ca atît, instanța de recurs relevă că în condițiile practicii judiciare naționale (cauza Mihailov Vitalie contra Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la repararea prejudiciului, instanța (Curtea de apel Chișinău, (dosarul nr. 2a-671/14), Curtea Supremă de Justiție (dosarul nr. 2ra-1885/13) a acordat 100 000 lei întru compensarea prejudiciului moral cauzat ca urmare a acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, fiind deopotrivă o cauză de rezonanță în societate, în cumul pentru deținerea ilegală în stare de arest timp de 11 luni și 10 zile.

Prin urmare, suma dispusă spre încasare de către instanța de fond în mărime de 10 000 lei întemeiat a fost modificată de către instanța de apel prin decizia din 15 martie 2016, or, în viziunea instanței de recurs cuantumul prejudiciului moral compensat urmează a fi unul echitabil și în concepția Curții Europene a Drepturilor Omului care condamnă satisfacția neechitabilă. Mai mult, finalitatea constatării și determinării prejudiciului moral rezidă în acordarea unei satisfacții echitabile menite să atenueze suferințele victimei. În acest sens, Curtea încearcă, în primul rînd să repună victima pe poziția în care aceasta se afla anterior săvîrșirii încălcării.

Instanța de recurs nu poate omite și faptul că, în cazul din speță, reclamantul Mihailov Nicolai a activat în calitate de procuror în cadrul Procuraturii Bender, fiind persoană de demnitate publică, iar cauza penală înaintată a adus atingere demnității și reputației profesionale ale acestuia, cauzînd suferințe psihice atît lui, cît și familiei sale pe parcursul a doi ani, fapt din care considerente majorarea cuantumului prejudiciului moral stabilit pînă la 50 000 lei este considerată de către instanța de recurs ca fiind una suficientă, rezonabilă și necesară pentru satisfacția echitabilă a prejudiciului moral suferit.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că CtEDO cere ca compensațiile cu titlu de prejudiciu moral acordate la nivel național pentru violarea CEDO să fie comparabile cu cele acordate de CtEDO în cauze comparabile. Atunci cînd stabilește cuantumul prejudiciului moral, CtEDO ia în calcul nivelul de trai (venitul populației) din statul vizat. Astfel, prejudiciul moral urmează a fi privit ca o compensare și nicidecum ca obținerea unor foloase necuvenite.

Mai mult, instanța de recurs conchide că soluțiile emise de către instanța de apel sînt juste și întemeiate, avînd la bază un cumul de dovezi administrate, cărora

le-a fost data o apreciere juridică cuvenită, iar argumentele aduse de recurent în cererile de recurs înaintate, în susținerea poziției sale, sunt pur declarative și fără un suport legal și probatoriu, ori în conformitate cu art 118 al. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, deciziile Curții de Apel Chișinău sînt legale, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a respinge recursurile declarate de către Ministerul Justiției al RM și de a menține decizia Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2015 și decizia Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Se resping recursurile declarate de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Se mențin deciziile Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2015 și 15 martie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Mihailov Nicolai împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat în urma acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte ședinței

Valeriu Doagă

Judecători

Ala Cobăneanu

Mariana Pitic

Valentina Clevadî

Iuliana Oprea